

Więcej filmu w Mieście Filmu

Projekt obejmuje siedem zadań: dwie wystawy czasowe (jedna prezentuje kulturę filmową na Kresach Wschodnich, druga dotyczy Kazimierza Pruszyńskiego), wydawnictwa (antologia poezji polskiej związanej z kinem, zbiór fotosów Renaty Pajchel), warsztaty „Historie przyszłości” i dwa badania (badanie wiedzy i kompetencji uczniów, badanie transferu wiedzy za pomocą VR). Warsztaty dla młodzieży i studentów „Historie przyszłości” zostały już zrealizowane. Wystawy przygotowywane są na wrześniowy Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni. Książki ukazą się jeszcze w tym roku.

Program edukacji filmowej zapisany został w aplikacji o tytuł Miasta Filmu UNESCO. Założeniem tego wieloletniego przedsięwzięcia jest to, aby różnym podmiotom, które zajmują się edukacją filmową, ułatwić współpracę z systemem oświaty. Chodzi m.in. o wypracowanie certyfikatów dla edukatorów (freelancerów lub instytucji), które potwierdzałyby wysoką jakość ich oferty. Dla przykładu: edukator ma dobry program warsztatów w zakresie budowy aparatów optycznych, kierowany do uczniów z różnych poziomów edukacji. Współgra on z podstawą programową kształcenia ogólnego np. w zakresie fizyki. Jeśli to zostanie potwierdzone certyfikatem, łatwiej będzie edukatorowi nawiązać współpracę (albo choćby rozmowę) z władzami szkoły. To mógłby być jeden z elementów wieloletniej strategii wprowadzania edukacji filmowej do szkół na stałe.

Pierwszym krokiem w tworzeniu systemu certyfikatów jest określenie, jakiego rodzaju kompetencje i wiedza powinny być kształcone w zakresie edukacji filmowej. Dotąd opracowano katalogi kompetencji w zakresie edukacji medialnej na podstawie badań wśród dzieci i młodzieży. Zamierzamy wykonać podobne opracowania w odniesieniu do filmu. – W pierwszym etapie chcemy zbadać poziom wiedzy, kompetencji i umiejętności uczniów łódzkich szkół (badanie alfabetyzmu filmowego) – mówi Michał Pabiś-Orzeszyna, szef działu edukacji NCKF. – Pierwszy krok tego długiego procesu to dowiedzieć się, co jest, a czego brakuje. Nigdy wcześniej w Polsce takich badań ilościowych na dużej próbie nie przeprowadzono, nie przeprowadzono też badań jakościowych na tak dużej liczbie grup. Będą to ankiety, ale również około 30 grup fokusowych. Dzięki temu będziemy wiedzieć, czego trzeba nauczać.

Na podstawie wyników badań w 2019 roku powstaną katalogi kompetencji i wiedzy, uznanych za istotne przez łódzkie środowisko kultury filmowej, a potem sylabusy, czyli programy kształcenia określające tematy nauczania w zespole z podstawą programową. Edukator może stworzyć swoją ofertę tak, by realizowała postulaty sylabusów. Certyfikat potwierdzi zgodność z podstawą programową, ale także z wynikami badań. Kto będzie przyznawał certyfikat i według jakich procedur, pozostaje do ustalenia. W 2019 roku przewidziano konsultacje środowiskowe w tej sprawie. – To oczywiście nie jest koniec, a początek wyzwania – stwierdzenie, że edukacja filmowa w szkole jest ważna – uzupełnia Michał Pabiś-Orzeszyna. – To może ułatwić przekonanie nauczycieli i dyrektorów szkół, że warto włączyć edukację filmową w realizowanie podstawy programowej. Przychodzimy z konkretnymi propozycjami, jak to robić.

NCKF przygotowuje na październik także inne badanie, które dotyczy transferu wiedzy w ramach edukacji filmowej. Właśnie powstają dwa krótkie materiały edukacyjne służące przekazaniu wiedzy z zakresu edukacji filmowej np. na temat sposobów oświetlenia planu filmowego. Jest zatem filmik, który tłumaczy, czym są sposoby świecenia w tradycyjnym filmowym wymiarze, i drugi, który tłumaczy to samo, ale jest zrealizowany za pomocą technologii VR (virtual reality, obraz o kącie widzenia 360 st.). Celem jest odpowiedź na pytanie, jakie wady i zalety ma każda z tych technologii przekazywania wiedzy. Podczas badań organizatorzy sprawdzą poziom wiedzy, jaka została

przyswojona dzięki zastosowaniu jednej i drugiej metody. Proces ten zmierza do odpowiedzi na pytanie, jak należy zrealizować film w technologii VR, żeby za jego pośrednictwem skutecznie przekazywać wiedzę. Analizę wyników badań przewidziano na listopad. Może to służyć do wyposażenia instytucji zajmujących się edukacją kulturalną w infrastrukturę VR, która byłaby jednym z elementów procesów edukacyjnych, narzędziem wykorzystywanym podczas lekcji.